

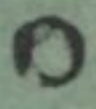
DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 223/4

160 Pièce
INDO-CHINOIS
339

INH PHU

NGÂM KHÚC

NGUYỄN - VĂN - CHIỀU
Xuất bản giữ bản quyền

In lần thứ 1 Giá 0 \$ 10

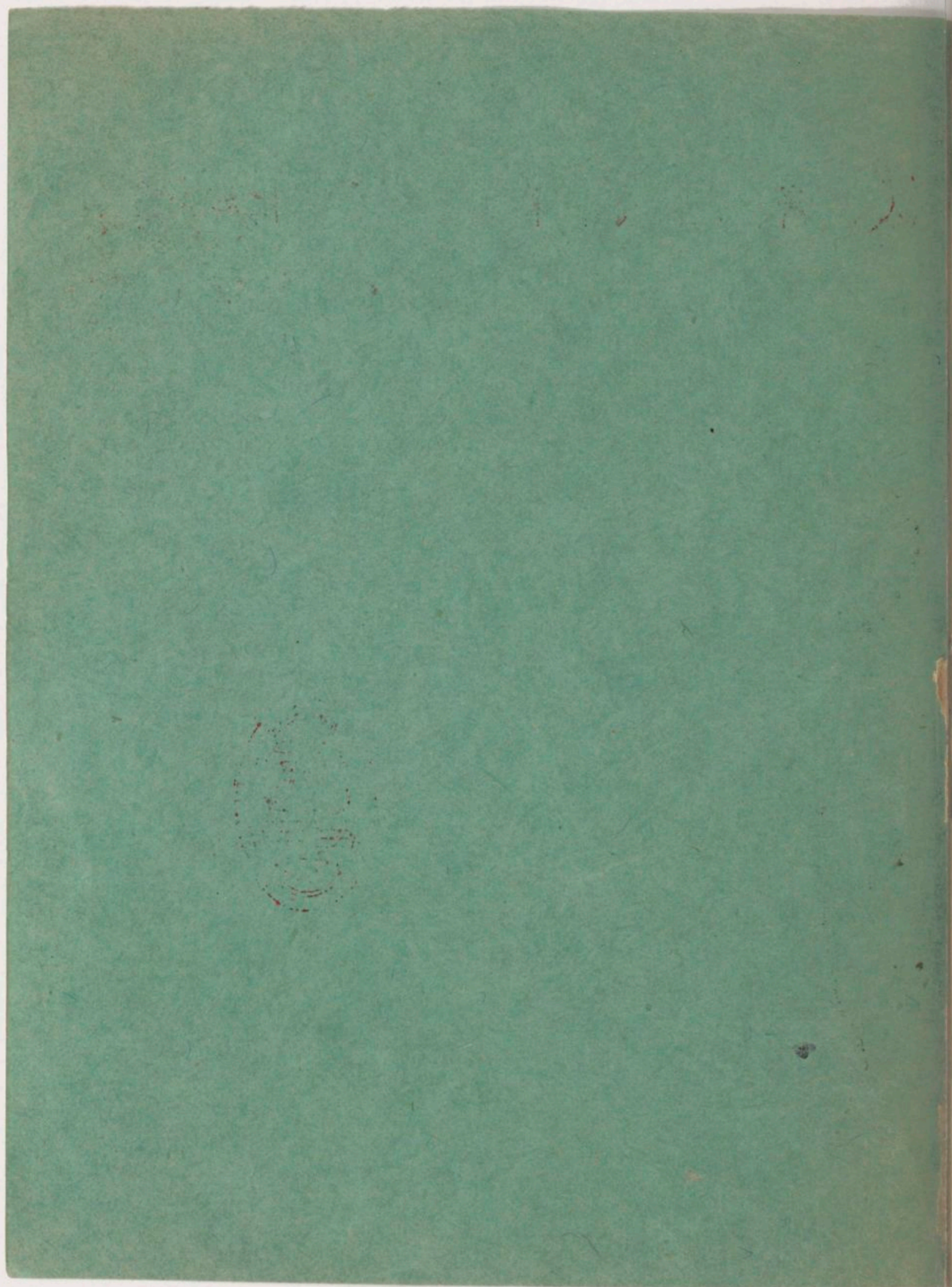

In tại nhà in Thái - Sơn
Gửi bán tại Quảng-Phịnh
115, Hàng Gai - Hanoi

1936 -

160 Indoch. Pièce
339

Handwritten notes and numbers, including '4/30/50' and '17/10'.

CHINH PHU

NGÂM KHÚC

Dương tai mắt đứng trong vũ-trụ,
Hỏi ai là chẳng có tâm can.

Ơn vua lộc nước chưa đền,
Việc trong để đó mà toan việc ngoài.

Phận nam-tử hai vai gánh vác,
Chốn xa-trường khuê-các đôi nơi.

Sao cho êm ấm trong ngoài,
Hoàn toàn nghĩa-vụ tài trai anh hùng.

Nào là việc kiếm cung đua sức,
Nào là tình gia-thất niềm tây.

Chữ trung chữ hiếu so bầy,
Chữ tình gắn bó cũng tây bản g nhau,

Cuộc trần-thế bể dâu biến đổi,
Đạ anh hùng bối rối đa-doan.

Quản chi những sự tân toan,
Rắp đem nghĩa đởm trung can dải bầy.

Nay luống những đêm ngày khắc khoái,
Đem tấm thân mà trải phong trần.

Sốt thay muôn rậm tử phần,
Đào thơ liễu yếu bội phần nhớ thương.

Càng nghĩ đến dở dang trăm bối,
Lại càng thêm tức tối ruột gan.

Dẫu rằng: tước lộc vua ban,
Mà tình cúc dục muôn vàn ái-ân.

CẢM TƯỞNG THỬA ÂU NIÊN

Nhờ từ thừa ân cần dưỡng dục,
Quý như vàng như ngọc trên tay
Biết bao nhiêu nỗi đắng cay,
Nưng niu bú mớm đêm ngày củi lao.
Nào luống những ước ao mọi nỗi,
Mong biết ăn biết nói biết cười,
Biết bò biết lẫy biết ngồi,
Tháng ngày mong mỗi chẳng người chút lòng.
Bảy tám tuổi đã hồng học tập,
Nào chữ tày chữ hán đủ trò
Mực son giấy bút ganh đua,
Nết na luyện tập mong cho nên người
Khi cùng bạn đua tài đua trí
Nghe lời thầy học lễ học văn
Sấm ăn sấm mặc chu toàn,
Tiền lưng gạo bị hết gần lại xa
Cũng mang tiếng con nhà giáo dục,
Cũng tài giai có học có hành
Biết bao nhiêu nỗi công trình
Càng khôn càng nhờn ân tình càng sâu

LÚC LẤY VỢ

Khi đến tuổi bậc cầu ô thước,
Đạ hai thân lại rất ân cần.
Tìm người thực nữ giai nhân
Tìm nơi gia-thế Châu Chấn kết duyên.

Mong sao được phỉ nguyên loan phượng
Khúc cầu hoàng hoà sương yên vui

Một nhà sum họp chúc mai
Càng sâu nghĩa bể càng dài tình sông
Cũng có lúc rượu nồng thù tạc
Cũng có khi giờ gác giảng sân

Vui thay chỉ Tấn tư Tân
Tề-gia nội-trợ nữ nhân đáng tài
Nhờ nguyệt-lão duyên giới se hợp
Cuộc tương phùng đã đắp trăm năm

Cùng nhau tạc chữ đồng tâm
Khi ca Phỉ-lữ khi ngâm Thái-tần
Mừng đã gặp đương tuần thái thịnh
Cảnh gio đình phúc khánh giới cho

Gió giảng tạo-hoá đầy kho
Đôi ta hưởng thụ tha hồ vang vinh
Niềm ân-ái tâm tình siết kể
Nghĩa tao kharg ai để dưới thêm

Đã hay trong ấm ngoài êm
Cửa nhà dầm thắm ngày đêm xum vầy

LÚC RA LÍNH

Bỗng chốc thấy năm mây xuống chiếu
Khắp dân dân tuyến triệu hùng binh

Việc vua là phận sự mình
Tài trai ta phải rút tình ra đi

Vào tuyền lĩnh mọi bề được cả
Giấy đầu quan quan đã y cho

Việc quan nào có hồ đồ,
Ứng kỳ ra chốn Hoang-dò súng vào
Việc quan ngũ ai nào dám trê
Cảnh gia-đình đànu dề nang coi

Việc quan đầu có đôi hồi
Xa xôi chẳng quản trông gai chẳng lừ
Đồ nuong phục đến giờ lĩnh thụ
Xỏ nếp-dề dề số dành dành

Cơ nao đội ấy phân minh
Trong ngoài cần mật trại dinh canh giờ
Khi nghĩ lại ngần ngợ thêm nổi
Khéo sui nên cơ hội dở dang

Trên đầu hai chữ quân vương,
Phải đem lữ lực can-trường ganh nhau,
Giai thi mạnh là câu tục ngữ

Làm người nên nhớ chữ trung quân,

Đường xa chẳng quản nổi gần
Cũng liều nhắm mắt đưa chân mới là

TỪ BIỆT NGƯỜI YÊU

Nàng nàng hồi cửa nhà coi sóc
Anh phen nay ngang dọc xa khơi.

Tình riêng một chút đôi hồi
Kể đi người ở chia đôi bởi sầu

Giời đã định cùng nhau tri thức.
Nghĩa sừng tủy như khắc vào sừng,
Trăm năm chút phận tao khạng
Biết bao nhiêu nỗi đoạn chàng từ nay,
Khôn siết kẻ đặng cay trong dạ,
Cũng cam tâm đòi ngả Sâm Thươn g.
Thung già huyền cõi đa mang.
Thần hôn phụng dưỡng đảm đang việc mình
Đàn con trẻ đình ninh dạy giỗ.
Phải ra công sách vở mực son
Trên thờ cha dưới nuôi con,
Cậy nàng cho được vuông tròn hẳn hoi
Thời giấy ngẩn, ngẩn giải chẳng kể
Chữ tình trung hồ dễ đổi đời.
Ta đây nào phải như ai.
Xa sồi lại dặm bằng mười khi xưa
Chỉ vì nỗi việc vua cần thiết,
Chữ công danh chưa biết về ai,
Nàng về coi chốn hiên mai.
Để anh gắng sức ra ngoài lập công,

CẢNH TRÊN RỪNG

Nay mới trải rừng hồng lá thắm
Cảnh diu hiu thăm thăm đường mây
Chập chùng dãy núi ngàn cây
Chim kêu vượn hót như ngày mới mình

Hươu kia cũng có tình bè bạn
 Biết yêu đang khẩn khoản cùng nhau
 Khi vui thấy cảnh thêm sầu
 Núi cao rừng rậm biết đâu là nhà
 Đêm khuya khoắt tiếng gà gáy đục
 Chồng canh trường gầy khúc thương tư
 Non xanh luống những ngân n,ơ
 Giăng tờ mờ bóng hoa sơ sắc mầu
 Khi ngắm cảnh thêm đau khúc ruột
 Chốn thâm khuê chái ch ỉo cùng ai
 Biết bao thở ngán than dài
 Ngày đêm mong mỗi hôm mai thần thờ
 Chỉ thấy những lau thưa cỏ đượm,
 Biết cùng ai ngổ tẩn tình si,
 Ngập ngừng khi bước chân đi
 Quan sơn mỗi một phòng khuê lạnh lũng
 Ai sui khiến tây đông đời ngả
 Đêm chữ tình mà bề làm hai
 Việc quan góc bề bên giới
 Khi trong rừng rậm khi ngoài hải-biên

CẢNH DƯỚI BIÊN

Vầng chiếu chỉ ra miếu hải đạo
 Nhạc trông ra quần đảo mệnh mông
 Nhấp nhô non nước nghìn trùng
 Giới cao bề rộng ai cùng thở t. an

Than tiếc nổi phòng lan vắng vẻ.

Thấy chim giờ cá bẽ bốn chồn.

Nào ai má phấn môi son,

Sớm khuya bán chút thần hôn mọi tình.

Mình nghĩ lại thương mình chẳng, tá

Sóng bên tai mà dạ bồi hồi,

Buồm ai thấp thoáng ngược xuôi,

Lênh đênh ngư phủ khoan bơi chiếc thuyền

Giăng mặt bẽ thêm phiến tâm sự

Gió đầu non càng nhớ tình chung,

Giăng giăng gió gió nghìn trùng.

Ai ôi ! có thấu tấm lòng chẳng ai

Dang vui vẻ trai tài gái sắc,

Chữ đồng tâm vắng vặc gương soi

Chờ vợ một bề một giờ.

Nằm xuống lại nhớ đến người tao khang.

Nghĩ đến sự gia đường trăm vẻ

Gánh tương tư ai sẻ cho nhau

Nỗi niềm nghĩ đến mà đau

Giờ xanh nước biếc một màu bao la.

CẢNH MÙA XUÂN

Buồn về nỗi đường xa dặm thẳng,

Lúc đêm xuân mà vắng tương chi

Sườn non cây cỏ xanh rì

Vui xuân ai chẳng chơi với mấy tình

Oanh học nói trên cánh hót diêm
Én đưa thoi thắm thoát thiếu quang
Ngày xuân một khắc nghìn vàng
Mà đánh bỏ phí muôn vàn như không
Trông thấy cảnh đào hồng liễu biếc
Lại thêm tình chim Việt ngựa Hồ
Cùng ai đòi chút hẹn hò
Chăn trâu áo vải quê mùa mà vui
Tình gặp cảnh bồi hồi thêm nhớ
Cảnh khêu tình trắc trở nhường bao
Nào người yêu dấu đâu nào
Như nung gan sắt như bảo lòng son
Hoa ngao ngán thêm sầu thêm tủi
Cỏ non xanh càng mới càng đau
Núi sông ai đúc nên bầu
Càng xuân ta lại càng chau đòi mây
Ước chi được một ngày gặp gỡ
Hợp đôi ta than thở một hai
Cờ bay trống đục trong ngoài
Xuân qua hạ tới còn dài tình riêng.

CẢNH MÙA HẠ

Nào những lúc hồi chiêng đục trống
Khắp nơi nơi tiễn tống quan ôn
Đau lòng nắng đã mưa dầm
Liu lò giọng quốc hao mòn minh ve

Ngắm thời tiết mùa hè đã tới
Áng mây bay như gọi tấm lòng
Kià sen trắng nọ quý hồng
Hương đưa ngào ngạt càng nồng tấm thương
Thương những kẻ uyên-ương chiếc bóng
Thương những người loan-phượng lià đôi
Cuộc cờ muốn đánh lại thôi
Muốn cho quên nực nhưng năm không yên.
Thơ vẫn nguyệt đã quên chẳng đọc,
Hát Nam phong gầy khúc thêm buồn
Nghĩ đi nghĩ lại bồn chồn
Nghĩ nơi khuê các vẫn còn ai-an
Nơi khuê-các hồng-quần trang diễm
Bấy lâu nay hấu kềm dong nhan
Canh khuya dọt lệ chứa chan,
Hiên mai vắng vẻ buồng lan tới bởi
Muốn khuấy dạ tìm nơi lạc thú.
Dầu lâu cao rượu hũ không khuấy
Ngồi buồn tinh đốt ngón tay
Hạ qua thu lại ngày ngày dai ghê

CẢNH MÙA THU

Tiết thu dạ bồn bề bát ngát,
Mảnh giăng soi đồng đặc lạnh lùng.
Mảnh giăng soi khắp quân trung
Chẳng hay soi tới khuê phòng cho chẳng

Muốn lên tới cung giǎng mà hỏi

Sao chị Hằng mà phải cô miên

Thương thay sót phận thuyền quỳên

Có chồng mà lại vô duyên với tình.

Chén rượu cúc buồn tênh sẽ nhấp

Gió kim phong khôn dập lửa sầu.

Bên hồ sơ sác rừng lau.

Cảnh kia tình nọ thêm đau ruột tâm

Đau đớn nhẽ tri-âm xa cách

Người phòng vi với khách xa trường.

Rừng thông trắng phủ đầy xương,

Ngẩn ngơ một giải sông Tương đợi chờ

Nào có thấy người xưa đầu tá.

Bãi dâu xanh những ả hoài xuân,

Giở đi giở lại tần ngần.

Đường xa muốn dặm muốn gần được nao

Mầu sương nhuộm áo bào trắng súa.

Một đêm nay như đã ba thu.

Thu đi thu lại quanh co,

Ngày thu thắm thoát tới mùa đông-thiên

...

CẢNH MÙA ĐÔNG

Trông ra cửa ngoài hiên hiu hắt

Cảnh đêm đông lạnh ngắt như tờ,

Mây tuôn sa lãn mấp mờ,

Giǎng xương thơ thần biết chờ đợi ai

Khi gió bắc thổi ngoài hou hót.
Lúc mưa dầm thấm thọt canh khuya,
Tai nghe vắng vắng tứ bề,
Mơ màng luống những đi về chiêm bao.
Cảnh đầu thế bảo hao tâm sự.
Bối ruột tâm ai gỡ cho ra,
Đêm đông gió táp mưa xa,
Hỡi người chuốc rượu nay đã ở đâu.
Kia non nước phau phau tuyết bạc.
Ngắm cỏ cây linh lạc ác vàng,
Nay đã âm cực sinh dương,
Mà ta vẫn ở chiến trường xa xa,
Nghĩ nông nổi cửa nhà thêm tức,
Buổi đêm đông một khắc dài ghê.
Thương ai chiếc bóng song the,
Thờ cha kính mẹ mọi bề cù lao.
Mong cho tới hoa đào đua nở
Hết năm nay may dở về nhà
Tình gần chẳng quản đường xa
Đường xa nhưng ở lòng ta thì gần

KẾT-LUẬN LÚC ĐƯỢC VỀ

Thời phải lấy quân thân làm trọng
Kiếp phù sinh giấc mộng hoàng-ương
May ra được chữ vinh quang
Chẳng tài Mã-Viện cũng phường Ban-Xiêu

Khi gặp vận quyền cao lộc trọng
Sắc ban cho lục dụng phù công
Bấy lâu vinh quý vợ chồng
Chén quỳnh thù tặc động phòng giao hoan
Xá chi nổi hợp tan tan hợp
Có hợp tan mới lập công danh
Khi núi đỏ khi rừng xanh
Khi ra hải-giác khi quanh biên thù
Cũng chẳng quản xuân đi hè lại
Cũng chẳng nề thu tới đông qua
Trên vì nước dưới vì nhà
Sao cho trọn vẹn mới là tài trai
Ai vẽ chốn lan-dài sẽ nhận
Bảo cô nàng cố gắng bình tâm
Thời đừng mong mãi am thầm
Thoi đưa thắm thoát tháng năm chẳng chầy
May ra cũng có ngày vinh quý
Gửi phong thư phải chi cùng nhau
Một đoàn ngựa trước ngựa sau
Vẻ vang đeo ấn phong Hầu hoàn hương.

C H U N G

